

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 137/05-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. júla 2005 predbežne prerokoval sťažnosť M. N., bytom Česká republika, zastúpeného advokátkou JUDr. T. P., Ž., vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd postupom Správy katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislavu vo veci vedenej pod sp. zn. Z-2531/02 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. N. **o d m i e t a** pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. mája 2005 doručená sťažnosť M. N., bytom Česká republika (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. T. P., Ž., ktorou namieta porušenie základného práva podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu

k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) a práva podľa čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) postupom Správy katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislavu (ďalej len „správa katastra“) vo veci vedenej pod sp. zn. Z-2531/02.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uvádza: „*Ústavný súd SR uznesením č. I. ÚS 30/05 z 23. 02. 2005 odmietol sťažnosť M. N. z 09. 02. 2005 pre nedostatok právomoci.*

Z rozhodnutia Ústavného súdu SR vyplýva, že nedostatok právomoci spočíva v tom, že sťažovateľ nevyužil opravný prostriedok proti rozhodnutiu Správy katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu, pracovisko Bratislava II sp. zn. Z 2531/02 zo 06. decembra 2004, ktorým došlo ku zrušeniu zápisu vlastníctva sťažovateľa. V citovanom rozhodnutí Ústavný súd SR poukazuje na to, že v rozhodnutí správy katastra je uvedené nesprávne poučenie v rozpore s ustanovením § 69 ods. 4 zákona č. 71/1967 Zb., a preto bolo potrebné využiť ustanovenie § 54 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. a podať odvolanie proti rozhodnutiu správy katastra v lehote 3 mesiacov od oznámenia rozhodnutia. (...)

Sťažovateľ v súlade s obsahom citovaného rozhodnutia Ústavného súdu SR č. I. ÚS 30/05 z 23. 02. 2005 podal odvolanie proti rozhodnutiu správy katastra sp. zn. Z 2531/02 zo 06. 12. 2004. Správa katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu vrátila odvolanie sťažovateľovi, pričom svoj postup odôvodnila tým, že v zmysle § 26 ods. 9 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre proti rozhodnutiu o proteste prokurátora sa nemožno odvolať ani podať rozklad. (...)

Vo veci sťažovateľa M. N. bol podaný protest prokurátora proti opatreniu, a teda proti takémuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok. (...)

Sťažovateľ však zároveň zdôrazňuje, že nemá sám právny záujem na podaní opravných prostriedkov proti rozhodnutiu o proteste prokurátora, pretože samotný protest bol v podstate podaný na základe sťažnosti sťažovateľa a správny orgán tým, že vyhovel protestu prokurátora vyhovel i samotnému sťažovateľovi. Podanie opravného prostriedku sťažovateľom v takejto situácii by bolo nelogické a v neprospech sťažovateľa.

Na základe týchto skutočností potom sťažovateľ podáva novú ústavnú sťažnosť v zmysle čl. 127 Ústavy SR s poukazom na to, že uznesenie Ústavného súdu SR I. ÚS 30/05-

13 z 23. 02. 2005 nevytvorilo prekážku rozhodnutej veci, pretože predchádzajúca sťažnosť bola odmietnutá pre nedostatok právomoci.“

Ďalšia časť sťažnosti a petit sťažnosti sú totožné so sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 11. februára 2005, o ktorej ústavný súd už rozhodol uznesením č. k. I. ÚS 30/05-13 z 23. februára 2005.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší takéto rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 3 ústavy môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jej odmietnutie.

Ústavný súd po predbežnom prerokovaní sťažnosti zistil, že o sťažnosti, ktorou sťažovateľ namieta porušenie základného práva podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu a práva podľa čl. 11 ods. 1 listiny postupom správy katastra vo veci vedenej pod sp. zn. Z-2531/02, už ústavný súd rozhodol uznesením č. k. I. ÚS 30/05-13 z 23. februára 2005 tak, že sťažnosť sťažovateľa odmietol pre nedostatok právomoci. Vyslovil pritom názor, že sťažovateľ má možnosť podať proti rozhodnutiu správy katastra odvolanie, a to i napriek tomu, že bol poučený v opačnom zmysle. Následne je daná možnosť podať návrh na súde na preskúmanie právoplatného rozhodnutia orgánov katastra všeobecným súdom v rámci správneho súdnictva.

Sťažovateľ podaním doručeným ústavnému súdu 19. mája 2005 podal sťažnosť, ktorou namieta, že v súlade s citovaným rozhodnutím ústavného súdu č. k. I. ÚS 30/05-13 z 23. februára 2005 podal odvolanie proti predmetnému rozhodnutiu správy katastra, ktorá vrátila predmetné odvolanie s tým, že v zmysle § 26 ods. 9 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre proti rozhodnutiu o proteste prokurátora sa nemožno odvolať ani podať rozklad.

Podľa sťažovateľa *„je možné bez najmenších pochybností ustáliť, že súčasný stav súvisiaci s jeho vlastníctvom k nehnuteľnostiam, je hrubým porušením princípu pokojného užívania majetku. (...) V podstate možno konštatovať, že sťažovateľ bol zbavený pokojného užívania majetku bez vlastného zavinenia a bez toho, aby sa postupovalo spôsobom upraveným zákonom“*.

Ústavný súd považuje za potrebné predovšetkým konštatovať, že výklad zákonov prislúcha príslušným orgánom verejnej správy a všeobecným súdom. Zo skutkového stavu uvedeného sťažovateľom vyplýva, že orgány katastra považujú záznam vlastníckeho práva za opatrenie, nie teda za rozhodnutie, pričom podľa § 26 ods. 9 zákona č. 153/2001 o prokuratúre v znení neskorších predpisov nie je prípustné odvolanie proti rozhodnutiu vydanému na základe protestu prokurátora smerujúcemu proti opatreniu.

Napriek uvedenej skutočnosti právoplatné rozhodnutie správy katastra sp. zn. Z-2531/02 zo 6. decembra 2004 bolo napadnuteľné návrhom na jeho preskúmanie postupom podľa § 247 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku. Sťažovateľ takýto návrh nepodal a dokonca tvrdí, že ani nemal dôvod ho podať, rovnako ako nemal dôvod podať ani odvolanie proti tomuto rozhodnutiu. Argumentuje pritom tým, že sám dal orgánom prokuratúry podnet na preskúmanie správnosti postupu správy katastra, ktorý jeho vlastnícke právo nezapísal.

Podstatou sťažnosti je nespokojnosť sťažovateľa so skutočnosťou, že jeho vlastnícke právo vyplývajúce z dedičských rozhodnutí nebolo v plnom rozsahu zapísané do katastra nehnuteľností. Dokonca došlo až k tomu, že rozhodnutím správy katastra sp. zn. Z-2531/02 zo 6. decembra 2004 bol zrušený záznam o vlastníckom práve sťažovateľa v tom neúplnom rozsahu, v akom bol dovtedy v katastri nehnuteľností zapísaný. Za tohto stavu sa sťažovateľ domáha toho, aby jeho vlastnícke právo bolo v plnom rozsahu zapísané do katastra nehnuteľností.

Správa katastra je toho názoru, že dedičské rozhodnutia, ktoré deklarujú vlastnícke právo sťažovateľa, nie sú spôsobilé na zápis do katastra nehnuteľností. Je tomu tak preto, že ide o rozhodnutia staršie, pričom nehnuteľnosti sú tam označené odlišne, nezodpovedajúc súčasnému katastrálnemu stavu. Táto skutočnosť bráni vykonaniu záznamu vlastníckeho práva sťažovateľa.

Za daného stavu je možné postupovať dvojakým spôsobom. Pokiaľ je sťažovateľ toho názoru, že dedičské rozhodnutia sú na zápis spôsobilé a že teda správa katastra nedôvodne zrušila záznam o čiastočnom zápise vlastníckeho práva, resp. neprávom neuskutočnila zápis zvyšku vlastníctva sťažovateľa, potom bolo na mieste, aby sa sťažovateľ návrhom v zmysle § 247 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku domáhal preskúmania správnosti postupu a záverov správy katastra. Sťažovateľ však tvrdí, že takto postupovať nechce a nemá dôvod. V takom prípade druhým riešením je podanie žaloby o určenie vlastníckeho práva k dotknutým nehnuteľnostiam na všeobecnom súde. Táto žaloba musí smerovať voči tým subjektom, ktoré sú teraz vedené v katastri nehnuteľností

ako vlastníci, resp. užívatelia nehnuteľností patriacich podľa dedičských rozhodnutí sťažovateľovi.

Z dosiaľ uvedeného možno urobiť záver, že je v právomoci všeobecných súdov poskytnúť ochranu dotknutým právam sťažovateľa. Vzhľadom na princíp subsidiarity vyplývajúci z čl. 127 ods. 1 ústavy to zároveň znamená, že poskytnutie ochrany sťažovateľovi nie je a nemôže byť v právomoci ústavného súdu. Preto bolo potrebné sťažnosť odmietnuť pre nedostatok právomoci ústavného súdu.

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá a rozhodnutie o prikázaní správe katastra konať bez zbytočných prietáhov a priznať sťažovateľovi primerané finančné zadost'učinenie je podmienené vyslovením porušenia práva alebo slobody (čl. 127 ods. 2 a 3 ústavy), ústavný súd sa touto časťou sťažnosti nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. júla 2005